

Tvistigheden. Hvis imidlertid disse Overenskomster kun fastsætter Forligsbehandling, saa kommer, efter at denne har været resultatløs, nærværende Overenskomsts Bestemmelser vedrørende retlig Afgørelse eller Voldgift til Anvendelse.

Artikel 3.

1. Hvis Tvistigheden angaar en Genstand, der i Henhold til en af Parternes indre Lovgivning henhører under de juridiske eller administrative Myndigheders Kompetence, kan denne Part modsætte sig, at den paagældende Tvistighed underkastes de forskellige Behandlingsmaader, der omhandles i nærværende Overenskomst, indtil en endelig Afgørelse indenfor en rimelig Frist er truffet af den paagældende kompetente Myndighed.

2. Den Part, der i dette Tilfælde ønsker at benytte sig af de i nærværende Overenskomst fastsatte Behandlingsmaader, skal give den anden Part Underretning om sin Hensigt indenfor en Frist af et Aar at regne fra Datoen for nævnte Afgørelse.

Kapitel II. — Retlig Afgørelse.

Artikel 4.

Alle Tvistigheder, hvis Genstand er en Ret, Parterne genstridig bestrider, skal henvises til Afgørelse af den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, medmindre Parterne i Henhold til de nedenfor anførte Bestemmelser bliver enige om at forelægge Sagen for en Voldgiftsret. Det er underforstaaet, at de ovenfor nævnte Tvistigheder særlig omfatter de i Artikel 36 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje nævnte.

Artikel 5.

Er Parterne enige om at forelægge de i den foregaaende Artikel omhandlede Tvistigheder for en Voldgiftsret, opretter de en Voldgiftsaftale, i hvilken de nærmere fastsætter Stridens Genstand, Valget af Dommere og den Behandlingsmaade, der vil være at følge. I Mangel af tilstrækkelige Bestemmelser og Angivelser i Voldgiftsaftalen anvendes i fornodent Omfang Bestemmelserne i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 om fredelig Bilæggelse af mellemfolkelige Stridigheder.

Omtaler Voldgiftsaftalen ikke de Grundregler, Dommerne skal anvende, lægger Retten de Regler til Grund, som findes i Artikel 38 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Artikel 6.

Opnaas der ikke Enighed mellem Parterne om den i den foregaaende Artikel omhandlede Voldgiftsaftale eller om Udpegelse af Dommere, har begge Parter, efter at de tre Maaneder i Forvejen har givet Varsel derom, Ret til direkte gennem Anmodning at forelægge Tvistigheden for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Artikel 7.

1. Hvad angaar de i Artikel 4 nævnte Tvistigheder kan Parterne efter fælles Overenskomst forud for enhver Behandling for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller forud for enhver Voldgiftsbehandling forelægge Sagen til Forligsbehandling efter de i nærværende Overenskomst indeholdte Forskrifter.

2. En Sag, der har været forelagt til Forligsbehandling, men er sluttet uden Resultat, kan ikke af nogen af Parterne forelægges den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, ej heller kan den i Artikel 5 omhandlede Voldgiftsret begæres nedsat forinden en Maaned, efter at Forligsnævnet har afsluttet sin Virksomhed.

Kapitel III. — Forlig.

Artikel 8.

Alle Tvistigheder mellem Parterne med Undtagelse af de i Artiklen 4 nævnte skal ubetinget underkastes Forligsbehandling, før de kan blive Genstand for Voldgiftsavgørelse.